

Sagen, burde Børnehjemmene, ledede af Mand og Hustru, indrettes til at rumme 30 til 50 Børn, og, om man vilde, kunde de da sekunderes af mindre Hjem, ledede af enlige Kvinder. Om disse Ægtefolk selv har Børn eller ikke, kan der fornuftigvis intet Hensyn tages til. Min Hustru og jeg har nu i ti Aar ledet et Hjem, hvis normerede Børneantal er 75 — Piger og Dreng — vi har selv fem Børn, hvoraf de tre nu er voksne, men det er saa langt fra, at disse er en Skillevej mellem os og Plejebørnene, at de tvært imod har dannet og endnu danner et Bindeled til Velsignelse for begge Parter, uden hvilket meget maaské ikke havde været saa godt, som det nu er.

Disse Betragtninger, der fremkommer alene fordi jeg anser det for min Pligt at udtale mig, og ikke af nogen anden Grund, beder jeg Dem da at skænke Plads i Deres Spalter, som en erfaren Mands Indlæg i en saare vigtig Sag.

Kvindelige Kunstnere paa Udstillingerne.

Paa Opfordring skal jeg, efter ringe Evne, forsøge at skrive en lille Anmeldelse af de betydeligste Malerier fra Kvindehaand, som i Aar er udstillede paa vore tre! For-aarsudstillinger. —

I og for sig er det mig imod at skrive om „Kvindekunst“; jeg holder ikke af al denne Udskillelse, al denne Klassificeren efter Køn, som vi har fuldt op af paa alle Felter. — Kunst er Kunst, og det er ligegyldigt, om et Billede er signeret med en Mands eller en Kvindes Navn. Imidlertid kan jeg jo nok indse, at det ikke just er „Hvad vi vil“s Opgave at bringe Kunstkritik i al Almindelighed (skønt hvorfor egentlig ikke?) men at Bladet derimod nok kan ønske at henlede sine Holderes Opmærksomhed paa, hvad Kvinder præsterer paa Kunstens Omraade. — Ergo — skønt jeg ikke kan udstaa det, saa vil jeg nu alligevel skrive om Kvindekunst. — Jeg vil gerne her indskyde den Bemærkning, at jeg aldeles ikke tilstræber nogen udtømmende Kritik, og endnu mindre skal jeg tillade mig at lave en Rangforordning; man bedes at tage det hele som løse Bemærkninger. —

Charlottenborg.

Første Ophængning.

En af dem, der staar bedst i Aar, er ubetinget *Pouline Thomsen*; i sit Billede „Oktober Aften“, et af de dejligste paa Udstillingen, aabenbarer hun sig som en meget betydelig Kunstner; der er i denne glødende, lysende, blændende Luft — i hele Billedets varme, gyldenbrune Tone noget overordentlig betagende. Hun har selv været inderlig grebet af sin Opgave, og det er fuldt ud lykkedes hende at meddele sin egen Stemning til Beskueren. — Ogsaa i sine to mindre Billeder „I Middagsstunden“ og „Henad Aften“ er der megen Kraft og Glød, men der generes man noget af hendes lidt prik-kede Malemaade.

Augusta Dohlmann udstiller nogle Kirsebær, der bogstavelig talt ikke er til at holde ud at se paa, naar man er tørstig; — det er i sin Genre absolut første Rangs Kunst. Hendes „Efteraarsblomster“ er ligeledes et smukt og dejligt malet Billede.

Necoline Tuxen udstiller en vild Rosen-gren, der bleg og fin i Farven kommer nydeligt frem mod en graa Klippe, samt en „Solsik“ af en kraftig og imponerende Virkning.

Anthodore Christensen, født *Tscherning*, har blandt sine mange Billeder et Par, smukke og kraftige i Farven; frem for alt maa nævnes hendes „Valmuegruppe“, der er et overordentlig tiltalende og dygtigt Billede af stor Virkning. — Det er købt af Nationalgalleriet.

Af de øvrige Kunstnerinder, som udstiller Blomster, maa nævnes: *Dagmar Olrik*, „Tropæolum“ med megen Glød i den røde Farve, som dog skades noget af den lidt brune Baggrund; *Julie Hamann*, „Iris og Viburnum“ mildt og harmonisk i Farve; Baggrunden let; — *Emma Løffler*, „Stok-roser“ samt *Cæcilie Seidelin*, „Clematis“.

Anna Ancher, født *Brøndum*, har en lille Pastel: „Oplæsning for den lille Patient“, hvor en grøn Kjole staar meget farvefint i det klare, lysfyldte Rum, men for øvrigt har hun jo tidligere udstillet langt betydeligere Ting. — *Olga Smith* udstiller et godt Portræt, karakterfuldt og vel formet; kun Panden staar noget urolig.

I det hele taget findes der paa Udstillingen ikke faa dygtige Portrætter fra Kvindehaand. — Særligt bør nævnes *Sofie Holtens* gamle Dame; gamle Damer synes at være denne begavede Kunstnerindes særlige Omraade; hun har her ydet ypperlige Ting. Det nu foreliggende Billede er overordentlig fint og kønt fortalt og nydeligt malet; Haaret i Skyggesiden staar lidt haardt imod Huden.

Anna Petersen har en fyldig Udstilling i Aar; noget forskellig i Værdi er hendes Billeder; det hele tyder paa en urolig og nervøs Arbejdsmaade, men røber tillige et ikke ringe Talent. Finest i Farve og Fortælling staar vistnok Nr. 378 „Fra Kilde-mandens Hus i Tisvilde“, dygtigst Portrættet af hendes Moder. Ogsaa „En Husmands-kone med sit Barn“ er et godt og dygtigt Billede, derimod undres man over, at „Hos en Husmandsfamilie“ skyldes sammes Pensel; det er luftløst; Figurerne løsner sig ikke fra Baggrunden og synes en Del fortegnede. — *Vilhelmine Bang* har et sympathetisk og dygtigt gjort Kvindehoved. — *Elisabeth Wandel* udstiller en Række Pastelpotrætter, udført med vanlig Dygtighed, man fristes næsten til at sige Routine, som gennemgaaende staar noget graa i Farven. „Violinspilleren“ er særlig godt fortalt. — *Ingeborg Kollings* „Den første Regnetime“ er et dygtigt Arbejde, men lider en Del af tunge, brune Farver, derimod er hendes Dameportræt Nr. 271 et ypperligt Billede, levende og karakterfuldt. — Det samme gælder *Fanny Petersens* Portræt af sin Fader. Baggrunden er dog noget tung, og Behandlingen i Hovedet lidt grynet. — *Charlotte Oxholm* „Portrætsstudie“ fint og blødt.

Britta Barnekow og *Charlotte Abraham-sen* udstiller hver et større Dameportræt, begge ret dygtige Arbejder. — *Emilie Mundt* udstiller flere Billeder, hvoriblandt særligt fremhæves Nr. 334 „Hjemme“; det er et

nydeligt, overordentlig smukt fortalt Interiør-billede. Endvidere et lille fint Arkitektur-billede fra Fredensborg Slotskirke. Hendes „Pæoner“ virker noget tyndt og magert.

Endnu maa nævnes *Emma Grubb*, „Portræt“ og *Leis Schjelderup*, „Barnepotræt“, temmelig haardt, samt et lille fint Billede, „Portræt af Generalinde J.“

Marinemaleriet har ikke mange kvindelige Dyrkere. *Louise Bonfils* udstiller to mindre Billeder, hvoraf fremhæves Nr. 50 „Strand paa Jæderen“, et overordentlig fint og vaadt Vandbillede. — *Hedvig Winther* udstiller et lille kønt „Parti fra Rungsted Mose“ noget melgraat i Farven. — *Elisabeth Schiøtt* 3 kønne, talentfulde Arbejder, ligeledes lidt melgraat, og Skovinteriøret maaské lidt for blødt og stofløst. — Af afdøde *Emilie Soya-Jensen*, født *Bolvig*, findes et nydeligt lille Billede „Den røde Gaard“. — *Clara Carl* et lille Landskab Nr. 67, frisk og bredt malet. — *Ida Giriko* har et lyst, smukt Sommerbillede, og *Emma Meyer* en fin Efteraarsstemning, nydeligt i Linier, der dog lider af en gennemgaaende violet Farve, der yderligere fremhæves ved dets Placering paa en rød Væg.

Endnu maa nævnes *Amalie Müller*, et smukt og tiltalende Skovinteriør. — Men — først og sidst — *Pouline Thomsen*; hun er ubetinget den, der bærer Prisen hjem i Aar; ufatteligt er det, at Nationalgalleriet ikke køber hendes Billede — det burde være alles Ejendom.

Af Billedhuggerarbejder fra Kvindehaand, ja i det hele taget som en ægte Perle i Skulpturaafdelingen, straalere *Nielsine Petersens* „Ismael“ — det er et dejligt Arbejde, gribende fortalt.

Anden Ophængning.

Af 101 Udstillere er 26 Kvinder, et ret betydeligt Antal, og blandt deres Arbejder findes ikke faa gode og dygtige Ting.

Anna Ancher, født *Brøndum*, møder med 3 Billeder: „To Gamle med deres Kaminer“, et morsomt og elskværdigt fortalt Billede, „Morgenkaffe i Haven“, lyst og fuldt af Solskin, samt en besynderlig Pastel: „En ung Pige“. — *Vilhelmine Bang* et sommerligt og lyst Junibillede. — *Louise Bonfils* en frisk og tiltalende Marine.

Ane Marie Hansen udstiller et nydeligt Portræt af sin Moder med ypperligt malede Hænder og et andet Portræt af en ung Pige.

Emilie Mundts „Efter Hjemkomsten“ er et morsomt fortalt Portrætbillede, hvor Lampelyset er godt givet.

Anna Petersen „Paa Sygelejet“ er et dygtigt og meget sympathetisk Billede. — *Holga Reinhard* „Et Brud“ er klart og godt fortalt, men virker noget kulørt. — *Laura Sarauws* „Blomster“ er et smukt og pragtfuldt Billede, som man faar Lyst til at eje. — Endnu maa nævnes: *Necoline Tuxen*: „Chrysanthemum“, *Elisabeth Wandel* et udmærket smukt Interiør, *Leis Schjelderup* et kvikt Dregehoved, *Hildegard Thorell*: „Lille Grethe“, levende og smukt i Farve, samt *Olga Seeberg* et nydeligt Studiehoved.

Blandt Billedhuggerne udstiller *Gerda Heymann* et kønt lille „Sovende Barn“ og *Augusta Harmens* et meget levende Portræthoved: „Modellernes Patriark“.